

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Naděje neklame

Naděje je hlavním poselstvím Svatého roku, který papež podle starobylé tradice vyhláší každých pětadvacet let. Všichni doufáme. V srdci každého člověka se skrývá naděje jako touha po dobru a očekávání dobra, ač nevíme, co přinese druhý den. Nepředvídatelnost budoucnosti přece jen dává vzejít někdy protikladným pocitům: od důvěry po obavy, od vyrovnanosti po bezútěšnost, od jistoty po pochybnosti. Často se setkáváme s lidmi, kteří jsou skleslí, kteří do budoucnosti hledí skepticky a pesimisticky, jako

kdyby jim nic nemohlo přinést štěstí. Kéž je Svatý rok pro všechny příležitosti k oživení naděje. Slovo Boží nám pomáhá nalézt pro to odůvodnění.

Křesťanská naděje stojí na jistotě, že nic a nikdo nás nemůže nikdy odloučit od Boží lásky: „Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy?“ (Řím 8,35).

Svatý Pavel také píše: „Chlubíme se i souženými. Víme přece, že soužení plodí vytrvalost. Vytrvalost (plodí) osvědčenost, osvědčenost (plodí) naději“ (Řím 5,3-4). Skrze temnotu lze zahlédnout světlo. S nadějí je úzce spojena trpělivost. Už jsme si zvykli na to, že ve světě, kde se spěch stal konstantou, chceme všechno a teď hned. Člověk už nemá čas, aby se setkal s druhými, a často je i v rodinách složité se společně sejít a v klidu si promluvit. Trpělivost ustupuje spěchu, což je lidem k jejich velké škodě. Na její místo se tak dostávají netrpělivost, nervozita, někdy i bezdůvodné násilí, které plodí nespokojnost a uzavřenost.

Kdybychom se ještě s obdivem dokázali dívat na stvořený svět, dokázali bychom pochopit, jak zásadní je trpělivost. Čekat tak, jak se střídají roční období s plody, které přinášejí. Pozorovat život zvířat a cykly jejich vývoje. Mít prostý zrak svatého Františka, který ve svém Chvalo zpěvu stvoření, sepsaném právě před 800 lety, vnímal stvoření jako jednu velkou rodinu a nazýval slunce „bratrem“ a měsíc „sestrou“. Pokud znovu objevíme trpělivost, uděláme mnoho dobrého pro sebe i pro druhé. Naučme se proto vyprošovat si často milost trpělivosti, která je dcerou naděje a zároveň ji upevňuje.

Není náhodou, že zásadním prvkem každého Svatého roku je pouť. Pro toho, kdo hledá smysl života, je charakteristické, že se vydává na cestu. Pěší pouť velmi napomáhá ke znovuobjevení hodnoty ticha, námahy a toho, co je podstatné.

Dívat se do budoucnosti s nadějí znamená také mít představu o životě plném nadšení, které je třeba předávat dál. Bohužel musíme se zármutkem říci, že v řadě situací nám tato perspektiva chybí. Prvním důsledkem je ztráta touhy po předávání

života. Kvůli zběsilému životnímu tempu, kvůli obavám stran budoucnosti, kvůli nejistotě v zaměstnání a chybějícímu odpovídajícímu sociálnímu zabezpečení, kvůli společenským modelům, kde je vše diktováno snahou o zisk, místo aby se pečovalo o vztahy, jsme v mnoha zemích svědky znepokojivého poklesu porodnosti. Otevřenost životu spolu s odpovídným mateřstvím a otcovstvím je projektem, který Stvořitel vepsal do srdce a těla mužů a žen, posláním, které Pán svěřuje manželům a jejich lásce.

Je třeba, aby se znamení naděje dostalo nemocným, doma nebo v nemocnicích. Kéž ve svém utrpení nacházejí útěchu skrze blízkost těch, kdo je navštěvují, a lásku, které se jim dostává. Skutky milosrdné lásky jsou také skutky naděje, které v srdci znovu probouzejí vděčnost.

Znamení naděje si zaslouží staří lidé, kteří často zažívají samotu a pocit opuštěnosti. Docenit poklad, kterým jsou, docenit jejich životní zkušenosti, moudrost, jíž jsou nositeli, a to, čím mohou být prospěšní, je úkolem křesťanů a občanské společnosti. Výzva, abychom společně usilovali o soudržnost generací, je adresována všem. Zvláště pamatuji na dědečky a babičky, kteří jsou ztělesněním předávání víry a životní moudrosti mladším generacím. Kéž je v tom podpoří vděčnost dětí a láska vnoučat, které v nich nacházejí své ukotvení, pochopení a povzbuzení.

Se sklíčeností vyprošuji naději miliardám chudých, kterým často k životu chybí to nejzákladnější. Tváří v tvář stále dalším a dalším po sobě následujícím vlnám chudnutí hrozí, že si na ně zvykneme a smíříme se s nimi. Nemůžeme ale odvracet zrak od situací, které jsou tak dramatické a se kterými se setkáváme už všude, nejen v určitých částech světa. Plody země nejsou určeny několika málo privilegovaným, ale všem. Je nezbytné, aby ti, kteří jsou bohatí, byli štedřími a uznali, že lidskou tvář mají i potřební. Mám na mysli zvláště ty, kteří nemají co jíst a pít. Hlad je ostudná rána na těle našeho lidství a vybízí nás všechny, aby se v nás hnulo svědomí.

„Věřím v život věčný.“ Tak vyznáváme svou víru a v těchto slovech nachází křesťanská naděje stěžejní pilíř. Je to vpravdě „božská ctnost, kterou toužíme po věčném životě jako po svém štěstí“. Když hledíme na plynoucí čas, máme skrze naději jistotu, že dějiny lidstva a každého z nás nesměřují do nějakého slepého bodu nebo do temné hlubiny, ale k setkání s Pánem ve slávě. Žijme tedy v očekávání jeho opětovného příchodu a v naději, že v něm budeme žít na věky. Kéž s tímto vědomím přijímáme za své zvolání prvních křesťanů, které je plné pohnutí a kterým končí Písmo svaté: „Přijď, Pane Ježíši!“ (Zj 22,20).

Jádrem naší víry je Ježíš, který zemřel a vstal z mrtvých. Křesťanská naděje spočívá právě v tomto: tváří v tvář smrti, kdy se zdá, že všechno končí, se člověku dostává jistoty, že díky Kristu „život nezaniká, ale naplňuje se“, a to na věky. Svatý rok nám tak bude příležitostí, abychom s neskonalou vděčností znovu objevili dar nového života, který jsme obdrželi ve křtu a který dokáže proměnit ono drama smrti.

Další skutečností spojenou s věčným životem je Boží soud, jak na konci našeho života, tak na konci věků. Nelze si představit, že by spáchané zlo zůstalo skryto, je třeba, aby bylo očištěno, aby nám bylo umožněno vejít s konečnou platností do Boží lásky. V tomto smyslu je pochopitelná nezbytnost modlit se za ty, kteří už dokončili svou pozemskou pouť. Jde o solidaritu prostřednictvím přímluvné modlitby Odpustky, které lze u příležitosti Svatého roku získat, jsou určeny zvláště těm, kteří nás předešli, aby se jim tak mohlo dostat plného milosrdenství. Umožňují objevit, jak bezmezná je

Boží milosrdenství. Ne náhodou byl kdysi pojem „milosrdenství“ synonymem pro pojem „odpuštěk“, a to právě proto, že se jím chce vyjádřit úplnost Božího odpuštění, které nezná hranic.

Svátost smíření nám zajišťuje, že Bůh maže naše hříchy. Opravdu neexistuje lepší způsob, jak poznávat Boha, než ten, že se s ním necháme smířit (srov. 2 Kor 5,20), že zakusíme jeho odpuštění. Nezříkejme se tedy zpovědi, ale objevme krásu této svátosti uzdravení a radosti, krásu odpuštění hříchů!

Nicméně jak víme z vlastní zkušenosti, hřích „zanechává stopy“, má důsledky, a to nejen viditelné navenek jako spáchané zlo, ale také vnitřní, neboť „každý hřích, i všední, vyvolává zhoubné lpění na tvorech, které musí být očištěno, buď zde na zemi, nebo po smrti ve stavu, jenž se nazývá očistec“. V našem lidství, slabém a přitahovaném zlem, tedy přetrvávají „zbytky hříchu“. A ty lze odstranit právě odpuštěm.

Pokud člověk zakusí úplné odpuštění hříchů, nemůže jinak než otevřít své srdce a mysl odpuštění druhým. Odpuštěním se nepředělá minulost, odpuštění nemůže změnit to, co se už stalo. Může však změnit budoucnost a umožnit to, že budeme žít jinak, bez zášti, jízlivosti a pomsty. Budoucnost projasněná odpuštěním se dokáže dívat na minulost jinými očima, pokojnějšíma, i když ještě zalitými slzami.

Nadcházející Svatý rok se tedy ponese ve znamení naděje, která nezná západu, naděje v Boha. Kéž nám tento čas také pomůže znovu nalézt potřebnou důvěru jak v církvi, tak ve společnosti, v mezilidských vztazích, v mezinárodním dění, v podpoře důstojnosti každého člověka a v úctě ke stvoření. Kéž se svědectví věřících stane pro svět kvasem ryzí naděje, předzvěstí nových nebes a nové země (srov. 2 Petr 3,13), kde má svůj domov spravedlnost a svornost mezi národy, které očekávají naplnění toho, co Pán slíbil.

(Z buly papeže Františka k vyhlášení Svatého roku 2025.)

V pražské arcidiecézi je možno jubilejní plnomocné odpušky získat v rámci pouti na tato místa:

- Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Praha.
- Bazilika sv. Markéty, Praha-Břevnov.
- Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Praha-Strahov.
- Bazilika sv. Petra a Pavla, Praha-Vyšehrad.
- Bazilika sv. Jakuba Staršího, Praha-Staré město.
- Bazilika sv. Ludmily, Praha-Vinohrady.
- Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Svatá Hora.
- Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Stará Boleslav.
- Kostel Navštívení Panny Marie, Hrádek u Vlašimi.
- Klášterní kaple Navštívení Panny Marie, klášter Hájek u Červeného Újezda.

Jubilejní odpušky lze za dodržení obecných podmínek (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce, nemít zálibu v žádném hříchu) získat také v návaznosti na skutky milosrdenství (např. návštěva nemocných) a pokání (např. zdržet se alespoň na jeden den zbytečného rozptylování a konzumu).

Více na jubileum2025.cz.

Zprávy z farnosti

- **Společenství mládeže**

Pravidelná setkání mládeže se konají každé 1. a 3. úterý od 18 hod. v kaplance v areálu berounské fary. *Všichni mladí jsou srdečně zváni!*

- **Modlitba růžence**

se koná *vždy v pátek* před večerní mší sv. v Berouně *od 17.25 do 17.45 hod.* a vede ji M. Žáčková. Úmysl modlitby: za kněze, farnost, Komunitní centrum sv. Ludmily na Tetíně a město Beroun.

- **Modlitební společenství**

Setkání se koná vždy ve čtvrtek:

- **6. 2. - modlitba s Biblií - fara Beroun od 20 hod.**
- **13. 2. - tichá meditace s Karmelem - Komunitní centrum sv. Ludmily Tetín od 20 hod.**
- **20. 2. - tichá adorace a modlitba chval, díků, proseb - kaple Povýšení sv. kříže Beroun od 20 hod.**
- **27. 2. - tichá adorace „za jednotu a mír na celém světě“ - kostel sv. Kateřiny Tetín od 20 hod.**

Všichni jste srdečně zváni!

tým MS:

modlitba s Biblií - *Libuše Lukášová tel. 724 352 366, Jan Marek tel. 732 541 409,*
meditace Karmel - *Libuše Lukášová,*
adorace - *Jan Franta tel. 605 983 228,*
adorace Tetín - *Jana Cívínová tel. 721 120 926*
„On je všechno.“ (Sir 43,27)

- **Úklid betléma v Berouně – 2. února**

Prosíme o pomoc s úklidem betléma u sv. Jakuba v Berouně po mši svaté *v neděli 2. února.*

- **Úklid kostela sv. Jakuba – 3. února**

Pravidelný úklid se koná *první pondělí* v měsíci od 18.45 hod. Prosíme ochotné farníky o pomoc s úklidem v pondělí 3. 2.

- **Večery chval – 17. února**

Večery se konají za doprovodu kapely Memento obvykle první pondělí v měsíci, v únoru mimořádně 17. 2. od 18.30 v modlitebně Českobratrské církve evangelické v Berouně, Husovo nám. 43. Promluvu má Jan Klika, Církev bratrská.

- **Sbírka Haléř sv. Petra**

určená na humanitární aktivity církve je vyhlášena na *neděli 23. února.*

- **Postní duchovní obnova – 8. března**

Postní rekolekce pod vedením P. Michala Němečka se uskuteční *v sobotu 8. 3. od 10.00 hod.* v Komunitním centru sv. Ludmily na Tetíně.

• Pravidelné akce v Počaplech

- První neděli v měsíci se po mši sv. koná setkání s výkladem nedělních biblických textů (vede jáhen Jiří Cikánek). Poté následuje posezení u kávy a čaje.
- Druhou neděli v měsíci se po mši sv. koná pobožnost ke cti sv. Josefa.
- Ve čtvrtek modlitba růžence před večerní mší sv., po ní korunka k Božímu milosrdenství za prosby farníků, za naše kněze, nová kněžská povolání, za naše představitele, za mír ve světě, za rodiny, za ZŠ Porozumění... (vede A. Krzáková).
- Díky dobrovolníkům je zabezpečena pravidelná výzdoba a úklid kostela po celý rok.
- Dvacet farníků se každý den doma modlí desátek Živého růžence. Modlíme se za církve, celý svět i každého člověka (J. Večerníková, 776 591 391).

Putovní svatyněka navštěvuje osm rodin ve farnosti, Panna Maria s Ježíškem zůstává týden s rodinou a sdílí se všemi členy jejich starosti, problémy i radosti. Kdo by měl zájem, může se přidat (M. Bukovecká, 737 433 056).

Program Komunitního centra sv. Ludmily na Tetíně v únoru

- **úterý 4. února - Káva o druhé... aneb posezení (nejen) pro seniory (14:00-16:00)**
Prostor na přátelské posezení především (avšak nejen) pro tetínské seniory...
(další setkání 11. února)
- **čtvrtek 13. února - Meditace s Karmelem (20:00 - 21:30)**
Pozvánka ke společnému ztišení a modlitbě. V případě zájmu pište na e-mail: libuse.lukasova911@gmail.com.
- **pátek 14. února - Valentýnský taneční večer s hasiči (od 19:00)**
SDH Tetín zve na taneční večer, kterým bude provádět DJ Věna. Hudba pro všechny věkové kategorie, občerstvení zajištěno. Lístky je třeba zakoupit v předprodeji na Obecním úřadě Tetín do 31. ledna.
- **sobota 15. února - Tančí s Maky (15:30 - 17:30)**
Taneční workshop pro tanečnice a tanečníky od 8 do 15 let. Bude probíhat 1x měsíčně. Cena lekce je 250 Kč. Přihlášky na marketa.frantova@skaut.cz.
- **neděle 16. února - Dětský filmový klub - Katak: Odvážná velryba (16:00)**
Katak je malá velryba s velkým snem. Aby všem ukázal, co v něm opravdu je, vydává se na dobrodružnou cestu na daleký sever. Na své výpravě potkává podivné tvory, překonává nebezpečné nástrahy a objevuje přátele, kteří mu ukážou, že statečnost není o tom, jak velcí jste, ale jaké máte srdce...
(Kanada, 2023, Christine Dallaire - Dupont, Nicola Lemay, 82 min)
Výzva pro malé diváky: Vezměte si s sebou na promítání plyšové kamarády, kteří žijí v moři (rybky, želvy, delfíny...), či poklady nalezené u moře (mušle, škeble, hvězdice apod.). :-)

- **neděle 16. února - Tetínský filmový klub - Písně země (19:30)**
Hornatá krajina Norska tvoří monumentální kulisu nevšedního filmového zážitku. Margreth Olin vytvořila ohromující filmové dílo o životě, smrti, přírodě a prosté přítomnosti ve světě. Vzájemná láska a celoživotní věrnost jejích rodičů jsou tichým svědectvím sepětí lidského života s prostředím, které nás obklopuje. Ale ani ta nejpevnější hora není neměnná – a už vůbec ne v době, jako je ta naše.
(Norsko, 2023, Margareth Olin, 90 min)
- **úterý 18. února - Trénování paměti (nejen) pro seniory (14:00 - 15:00)**
Tradiční setkání pořádané Charitou Beroun, na kterém rádi uvítáme i nové účastníky. Zdarma.
- **čtvrtek 20. února - Angličtina (nejen) pro seniory (14:00 - 16:00)**
Kurzy angličtiny pro mírně pokročilé (14:00 - 15:00) i pro pokročilé (15:00 - 16:00).
(další setkání 27. února)
- **úterý 25. února - Selské fórum (9:00 - 16:30)**
Minikonference pro zemědělce (nejen) z berounského kraje. Připraveny jsou zajímavé přednášky, hlavním tématem bude tentokrát Eroze a rozčleňování zemědělských ploch. Detailní informace viz samostatný plakát.

Velké díky všem

Další Tříkrálová sbírka, kterou v naší farnosti každoročně pořádá Charita Beroun, byla letos opět úspěšná a znovu překonala rekord z minulých let! Do této největší celorepublikové charitativní akce se na Berounsku kromě

mnoha zaměstnanců Charity zapojilo již více než čtyři sta dobrovolníků, organizací, spolků, obcí i zde působících firem, kterým se do stovky kasiček podařilo „vykoledovat“ téměř 380 tisíc korun. Více než 40 tisíc korun nám pak poslali dárci skrze elektronické platby, což dohromady činilo dosud neuvěřitelných 420 tisíc! Ty na Berounsku pomohou zajistit tolik potřebnou terénní pečovatelskou službu pro staré a nemocné. Zhruba pětina sbírky pak bude poslána na pomoc lidem postiženým loňskými povodněmi. Máme z tohoto výsledku obrovskou radost, a nejde přitom jen o peníze, které nám v péči o potřebné opravdu pomohou. Tříkrálová sbírka je krom hezké tradice především o velké lidské sounáležitosti, o zamyšlení se nad skutečnými hodnotami života a o šíření dobra a naděje, kterou dnes tolik potřebujeme. Je požehnáním pro nás pro všechny, dárci, koledníky i naše domovy a obce. Velmi mne proto těší, že se do sbírky každým rokem zapojují další lidé. Za všechny bych chtěl i takto veřejně poděkovat berounské Katolické mateřské škole, našim skautům ze střediska Radost a naděje a smíšenému pěveckému sboru COMODO, který pro nás připravil dva krásné tříkrálové koncerty. Velké díky však patří vám všem, kteří jste otevřeli svá srdce a do sbírky přispěli. Budiž Vám za vaši štědrost štědře odplaceno.

S úctou

Petr Horák, ředitel Charity Beroun

Tříkrálový koncert v Loděnici

Tradiční tříkrálový koncert pěveckého sboru Comodo se v kostele sv. Václava v Loděnici tentokrát uskutečnil až 13. ledna a byl předposledním ze série adventních a vánočních vystoupení tohoto sboru na Berounsku. A přestože jsme v loňském roce měli pocit, že nic krásnějšího již nejde vymyslet, sbormistryně Taťána Bočková opět zvýšila pomyslnou laťku. Posluchačům nabídla nádhernou směs moderních i klasických skladeb domácího i zahraničního původu, včetně části oblíbené Rybovy mše. Některé písně zazněly také v podání členů souboru Lentilky a talentovaných mladých sólistů. Nechyběly ani závěrečné koledy zazpívané společně s publikem. Všem účinkujícím se dostalo zaslouženého potlesku a přínos pocitů i klienti berounské Charity.

Ohlédnutí za vánoční výstavou

Začátek adventu je v Loděnici už tradičně spojován s výstavou betlémů. Letošní vánoční výstavu uspořádal spolek Loděnice v historii v prostorách, které k tomuto tématu bezpochyby patří – na faře kostela sv. Václava.

Příchozí si zde mohli ve dnech od 1. do 8. 12. 2024 prohlédnout betlémy vytvořené z rozličných materiálů – z papíru, ze dřeva, z šustí, z keramiky a porcelánu. Údiv vzbudil krásný betlém z vizovického těsta a nechyběl ani betlém s háčkovanými figurkami. Pozornost návštěvníků upoutal také vyřezávaný betlém – sousoší a socha postavy nesoucí Ježíškovi ovečku. Oba tyto objekty a další čtyři betlémy nám pro

Zpravodaj

výstavu zapůjčil (stejně jako v loňském roce) pan Blahoslav Lukavec, jehož Vánoční výstava betlémů v podzemních prostorách Betlémské kaple v Praze se již stala neodmyslitelnou součástí adventního období.

Kromě více než třiceti betlémů byly na výstavě k vidění také vánoční ozdoby z doby našeho dětství, některými „kousky“ zdobily stromeček dokonce i naše babičky. Kouzlo Vánoc pomohly dotvořit rozličné svícny a svíčky a samozřejmě vánoční stromeček. Jeho prostá výzdoba po vzoru našich předků upoutala i ty nejmenší. Bezprostředními návštěvníky byly hlavně děti z MŠ z Loděnice i z Chrustenic. Prohlédnout si výstavu a vychutnat vánoční atmosféru přišli také žáci 1. a 2. stupně loděnické ZŠ, kteří nám často na oplátku zazpívali i nějakou koledu.

V pátek 6. prosince dopoledne výstavu navštívila paní Miluše Šimová z Berouna, skutečná mistryně v tvorbě betlémů z vizovického těsta. Svůj um předvedla právě těm nejmenším, figurky jí pod rukama doslova rostly. Nádhera. Úžasné výtvary si pak zájemci mohli odnést domů k dopečení.

Děkujeme všem, kteří nám zapůjčili betlémy a jiné domácí skvosty (letos jich bylo ještě víc než vloni). Velký dík za vstřícnost patří panu páterovi a OÚ Loděnice za dovezení stolů a zapůjčení tepelných těles (ta byla skutečně potřebná). Děkujeme také všem příchozím – vážíme si vašeho zájmu a doufáme, že jsme vám výstavou trochu přivodili vánoční pohodu.

Dagmar Smutná

Dopis napsaný před jedenaosmdesáti lety

Christus regnat!

Dolní Břežany 20. února 1944

Veledůstojný pane,

již třicet pět překrásných zimních dnů zmizelo ve věčnosti. Je to polovina našeho stanoveného pobytu do Velikonoc.

Měl jsem v úmyslu tentokrát ozvat se dříve, ale pak přišla doba předzkoušková a už jsme všichni pracovali horlivým tempem, takže čas určený k rekreaci – dvě půlhodinky denně – bylo nutno pořádně využít, aby zase hlava byla čerstvá ke studiu. Zkoušky dopadly celkem dobře: jedna valde bene a ostatní eminenter; doufám, že na konci roku to bude jako v minulém roce v 1. semestru – Deo dante.

Chlapcům jsem odvezl stokorunu určenou na 3 knihy Tóthovy – chtěl jsem se zastavit v Praze a koupit je – ale pak jsem jel přímo. Peníze jsem poslal Voráčovi, který jezdí každý den do Prahy, aby knihy opatřil a donesl je na děkanství. Dosud nevím, zda je sehnal a přinesl.

Když jsme hrávali v mariánském kostelíčku, uvolnily se tam přední kovové píšťaly, které byly opřeny o jakési ztrouchnivělé dřevo. Varhany hrají i bez něj, ale je nebezpečí, že by se píšťaly mohly zase odpoutat z otvorů, které nejsou dosti hluboké.

Přijíždějí občas naši chlapci z Říše a vypravují; hlavně Berliňáci. Ale jsou stateční. Dostali jsme jeden takový překrásný dopis, z něhož dýchne na člověka kouzlo moderních katakomb. Pisatel líčil mši sv. půlnoční u nich v továrně: „Úzkou špatně osvětlenou chodbou dostali jsme se do hlavního sálu. Kolem řvaly stroje, nad hlavami klapaly řemeny. Asi v horní třetině sálu byl připraven malý oltářík, polepený papírem! Celebrant byl jakýsi polský novokněz-františkán, vysvěcený tajně v polských lesích. Zpod kleriky mu čouhaly montérky a na nohou měl dřeváky. Bylo ticho, jen stroje pracovaly... a občas vzlyk...“ „Na večerní

modlitbu nás zaženou s Poláky do jakési tmavé, velké nepoužívané místnosti...“ V Berlíně bydlí jeden náš kolega v polorozbitém domě. Přes noc rozbily bomby dva sousední domy, ale jemu se nic nestalo. Ráno jde k holiči, ale holič nikde – trosky. V kostele zastupoval kostelníka, kterého za týden vytáhli ze zasypaného sklepa.

Deo gratias – je jich v Berlíně asi osm a dosud jsou všichni živi. Žijeme s nimi i se svým Msgrem v hlubokém a úžasném spojení modlitby...

U nás je mír a ticho. Pokoj Boží. Vlastně bychom si denně měli uvědomovat svou těžkou zodpovědnost za tyto dny. Studoval jsem trochu sociologii a moderní psychologii. To je Babylon, Babylon, strašný, trestuhodný... Jenom teorie. A Vy patříte

denně zblízka do tváře výsledkům – teprve dnes chápu do důsledků větu, kterou jste několikrát opakoval – „aby nás Pán Bůh při zdravém rozumu zachovat ráčil!“ Prosím uctivě o malé memento za mne, seminář a zvl. za naše jáhny, kteří za měsíc budou svěceni, aby za několik dní vytáhli do boje. Aby byli svatí.

V Kristu

Vám oddaný

Vítězslav Koza, bohoslovec

P.S. Prosím o pozdrav novému p. kaplanovi. Děkuji.

Tento dopis mi kdysi dala paní Libuše Stěhulová, sestra P. Vítězslava Kozy. Obálka s adresou se sice nedochovala, ale z kontextu dopisu je zřejmé, že byl adresován berounskému děkanovi P. Janu Chalupeckému, který si také v textu červeně zatrhl důležitá místa.

P. Vítězslav Koza se narodil 20. 7. 1923 v Praze. Pro všechny své berounské kamarády, spolužáky a spolužačky, skauty a ministranty atd. to byl vždy jedině Slávek. Absolvoval osmileté reálné gymnázium v Berouně, maturoval v r. 1942. Před válkou byl členem berounského skautského oddílu Legio angelica. Po maturitě byl krátce

totálně nasazen jako dělník na železničních stavbách, ale brzy se přihlásil ke studiu teologie. Za války byl kněžský seminář z Prahy přesunut do Dolních Břežan, odtud také Slávek poslal citovaný dopis. Po válce dostudoval teologii v Římě. Na kněze byl vysvěcen v r. 1948 v arcibazilice sv. Jana v Lateráně. Jeho matka i sestra a všichni přátelé ho varovali, ať se nevrací do Čech a zůstane v Římě, a informovali ho podrobně, jaké jsou tu poměry po únorovém puči, ale P. Koza se chtěl vrátit domů a tvrdil, že kněz je knězem v každé době. Primici ve vlasti

celebroval v berounském kostele sv. Jakuba 11. července 1948. Potom působil jako kaplan v Příbrami. 11. října 1949 byl zatčen, po roce stráveném ve vyšetřovací vazbě na Pankráci byl odsouzen k patnácti letům vězení. Vykonstruovaný soudní proces proběhl 23. – 25. 8. 1950. P. Koza pak prošel věznicemi Mírov, Jáchymov, Valdice a Leopoldov. Po prezidentské amnestii z května 1960 mohl být propuštěn, ale ještě další rok se léčil ve vězeňské nemocnici s psychickými problémy. Propuštěn byl 23. 11. 1961. Vrátil se do Berouna, vystřídal několik zaměstnání. Později byl rehabilitován, byl mu také vrácen státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti, působil jako výpomocný duchovní v Berouně. Zemřel 25. 1. 1988.

Lidmila Fričová

DĚTSKÝ FILMOVÝ KLUB

**KATAK:
ODVÁŽNÁ VELRYBA**
(Kanada, 2023)

*Kdo chcete, vezměte si s sebou na promítání plyšové kamarády,
kteří žijí v moři (rybky, želvy, delfiny...),
či poklady nalezené u moře (mušle, hvězdice apod.).*

Neděle 16. února od 16 hod

Komunitní centrum sv. Ludmily
Hradní 308, Tetín
www.kc-ludmila.cz

Vstupné:
Děti.....50 Kč
Dospělí.....100 Kč

Seznamte se s Katakem, malou velrybou s velkým snem! Zatímco všichni jeho kamarádi zběleli, jak se na dospívající velryby patří, Katak je stále šedý. Aby všem ukázal, co v něm opravdu je, a také aby splnil přání své milované babičky, vydává se na dobrodružnou a riskantní cestu na daleký sever. Na své výpravě za dobrodružstvím potkává podivné tvory, překonává nebezpečné nástrahy a objevuje přátele, kteří mu ukážou, že statečnost nezáleží na tom, jak velcí jste, ale jaké máte srdce. Přidejte se ke Katakovi a zažijete nezapomenutelný příběh plný smíchu, napětí, přátelství a odvahy být sám sebou. Protože i malá velryba může zažít veliké dobrodružství!

Hornatá krajina Norska tvoří monumentální kulisu tohoto filmového zážitku z přírody. Na pozadí velkolepé existenciální cesty, jejímž lidským rozměrem jsou režisérčini rodiče, se rýsují prapůvodní síly země. Margreth Olin vytvořila ohromující filmové dílo o životě, smrti, přírodě a prosté přítomnosti ve světě. Na pozadí závratně nádherných horských scenérií rodného Norska se Margreth Olin vydává na existenciální cestu s vlastními stárnoucími rodiči, jejichž lidská přítomnost slouží jako měřítko rozlehlosti nekonečných přírodních prostor. Její rodina zde odpradávná žije bok po boku s přírodou navzdory dobám, kdy prapůvodní síly země ukazují svou nemilosrdnou tvář. Vzájemná láska a celoživotní věrnost jejich rodičů jsou tichým svědectvím o tom, jak se příroda odráží v lidské duši a naopak. Ale ani ta nejpevnější hora není neměnná – a už vůbec ne v době, jako je ta naše.

**TETÍNSKÝ
FILMOVÝ
KLUB**

PÍSNĚ ZEMĚ
(NORSKO, 2023)
16.2. OD 19:30

**KOMUNITNÍ
CENTRUM SV. LUDMILY**

VSTUPNÉ 100 Kč, STUDENTI 50 Kč

Zpravodaj

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun

tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

Bohoslužby:	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00 (9.30 m. breviáře)	18.00	18.00	8.00	8.00	18.00	9.00 (1. so)
KRÁLŮV DVŮR	8.00				18.00		
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30						
CHYŇAVA	11.15						
TETÍN	11.15			19.30			
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00** (2. so)
VRÁŽ							18.00*
HUDLICE							15.00** (1. so)

* 1. sobotu v měsíci bohoslužba slova ** 1.2., 8.2. ani 1.3. bohoslužba nebude

Kontakty:

P. Petr Bouška, administrátor
e-mail: petr.bouska@centrum.cz
mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha, farní vikář
e-mail: deserto@tiscali.cz
mobil: 723 183 758

*
Lukáš Petřvalský, titulární varhaník
e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com
mobil: 724 219 745

duchovní vypomáhající ve vikariátu
P. Josef Jonáš, výpomocný duchovní
e-mail: josef.jonas@web.de
mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzilek, jáhen
e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz
mobil: 732 281 293

Jiří Cikánek, jáhen
e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz
*

Pavel Kodras, stavební technik vikariátu
e-mail: pavel.kodras@apha.cz
mobil: 602 465 797

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti Beroun
Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky
„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.
V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz.

Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800